

[Korsgaard.]

ogsaa deres Berettigelse, og naar her virkelig er en efter Omstændighederne dog lille god Gerning, skal jeg gerne anerkende den.

Med Hensyn til Begrebet Inflation, ja, der er jeg ogsaa efterhaanden blevet saa klog, at jeg forstaaer, at man nødig vil sige dette Ord blankt ud, men jeg tror dog, at i mange Tilfælde er det, man vil, netop det, som den højtærede Minister gik saa stærkt imod, at man i og for sig kunstigt i Forhold til andre Landes Pengemønt vil nedbringe den danske Pengemønts Værdi betydeligt. Det er den Lære, som Hr. Fog-Petersen ganske aabenlyst præker. Jeg tror ogsaa, det er den Vej, Landbrugernes Sammenslutning f. Eks. vil ud. Nu kan man jo om Landbrugernes Sammenslutning mene mangt og meget, men at det talmæssigt set er en Bevægelse, der har ikke ringe Betydning, kan ingen benægte. Man behøver blot at se paa, hvorledes Valgene til Svineslagteriernes Bestyrelse finder Sted ud over Landet, saa vil man ikke kunne være i Tvivl om, at denne Bevægelse talmæssigt set betyder meget; og jeg nærer altsaa ingen Tvivl om, at naar Ordet „Inflation“ bruges der, og naar det bruges af dem, der taler ærligt — det er der jo ikke saa mange, der gør, naar de taler offentligt —, saa er Meningen netop den skadelige, som den højtærede Finansminister gaar imod, og som jeg ogsaa mener er højst uheldig.

Det Punkt, hvorpaa vi neppe bliver enige, er med Hensyn til, hvad der er den bedste Hjælp for Landbruget, enten Hjælp i den Form, hvorunder den blev givet ved Kriselovgivningen, eller Hjælp ved en generel Skattnedsættelse. Her kommer den højtærede Minister til det efter mine Begreber højst besynderlige Resultat, at 10 Mill. Kr. efter Kriselovgivningens Princip skulde være lige saa meget værd som 40—50 Mill. Kr. efter Skattnedsættelsens Princip. Det tror jeg er, ogsaa set fra et socialdemokratisk Synspunkt, at skyde langt over Maalet.

Det kan nemlig ikke nægtes, at saa megen Fornuft, altsaa set fra mit Synspunkt, er der i Kriselovgivningen, at den derfor Landbrugere, som ikke sidder alt for godt i det, faktisk virker som en Nedsættelse af Skattebyrden til en Trediedel. Det er jo det underlige, at det har Partiet Venstre — som altsaa ikke er til Stede her, derfor taler man saa frit om dem — ikke kunnet faa Øje paa. Jeg er ikke i Tvivl om, at de virkelig som ærlige Mennesker har bestræbt sig for at se det, men deres Opfattelsesevne har altsaa ikke strakt til. (Krag: Nej, vi er ikke saa politisk-filosof-

fiske). Nej, saa kloge er de ikke; man kan nok være Doktor, men derfor behøver man ikke at være Filosof.

Altsaa, Venstrepartiet har ikke kunnet faa Øje paa den Sandhed, at Kriselovgivningen paa mange Punkter netop giver den Skattnedsættelse, som vi har ønsket, og giver det højt op i de forholdsvis velstillede Rækker, og jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg tror overhovedet ikke, der havde været Mulighed for, at vi fra konservativ Side kunde være gaaet med, hvis det ikke var saadan. Det, som vi tilstræber, og det, som vi vedblivende vil tilstræbe med den Styrke, vi raader over, er, at Hjælpen, der ydes Landbruget, ikke ydes i Kraft af Trangsgrenser, men ydes for at bidrage væsentligt til at gøre Bedriften rentabel.

Tag f. Eks. Sukkeret! Der vilde den højtærede Minister til en vis Grad med akkurat samme Ret kunne bruge de Argumenter, han brugte i denne Forbindelse, og sige, at der skulde man ogsaa placere de paagældende saaledes, at de mindre fik meget af Hjælpen og de store ingenting. Det gjorde man ikke, og det kunde man ikke gøre, fordi Produktionen var nødvendig, for at Ordningen overhovedet kunde holde. Der, hvor altsaa Produktionen er nødvendig, giver man ikke efter Trangsgrensen, men der giver man efter Produktionens Størrelse.

Jeg kan ikke skønne rettere end, at den almindelige danske Landbrugsproduktion ogsaa er en Nødvendighed, og derfor maa den samme Betragtning, som man nødvendigvis maa følge af Hensyn til Sukkerordningen, ogsaa følges paa det andet Omraade, saa man ved Statsforanstaltninger bidrager til at gøre Produktionen i hvert Fald saa nogenlunde rentabel, som det efter Omstændighederne lader sig gøre.

Det er beklageligt, at Regeringspartierne — og her gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister taler paa disses Vegne — og vi fra konservativ Side er saa overordentlig uenige paa dette Punkt, som vi er. Jeg tror imidlertid, at skal der være Haab om at komme igennem her, maa man i hvert Tilfælde lære at forstaa, at det at sige, at Skattelettelse overhovedet ingen Krisehjælp er, er lige saa meningsløst, som naar man fra Venstres Side siger, at den Krisehjælp, de faar, er ingen Skattelettelse og ingen Driftslettelse. Begge Dele er urigtigt. Man kan fornuftigvis strides om, hvad der betyder mest; men at sige, at det overhovedet ikke er nogen Krisehjælp eller ikke er nogen Driftslettelse, er efter min bedste Overbevisning helt hen i det meningsløse.